

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḵ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

ץקמ תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח וישב יב

איש חזק * ואין איש צבית * אם רואה הילה"ר שאין איש צבית
במוד כנגדו וללחו אז מיד ותהפססו צבגדו וגו' ותוצע שיחדצק
מו האדם ומי שהוא לדיק מהחזק כנגדו ולחס עם הילה"ר ואז
אם וילא החולה ויילל ממנו * וענין הפיסה צבגדו כ"ל שהוא כחנות
ד כלומר מאחר שנחלצתה בחומר עבוד לך נאה לחטוא כך
יכו על הילה"ר וזו שמשלוסו רז"ל לזבזב היושב על מקור
דכ ומכס :

זכר שר המזקים את יוסף ויטכחשו * אשרי הגבר
אשר שם ה' מבטחו :

פרשת מטות

חטאי אני מזכיר היום * הנם שר המזקים ה"י גוי
טמא הערה נפשו למות לשודות את חטאיו בצביל
ומדת צער ודם כשמודה על חטאיו הוא סוי לו על
ומה יעשה צער ודם אשרי
על חטאיו ירוחם כמ"ס ומודם ועוזב ירוחם * ק"ו
עם וצביל עת וצביל עתה צוידים לכבד מלך מלכי המלכים
ועוזב ויטלין במלכות ים כל חטאיו :

אלהים יענה את שלום פריעה וגו' * את אשר
אלהים עושה וגו' * ראה איך שם שמים שגור צפי
התלית סגדולה צב"י ואמר מה אני ומה חייכי אם
וזה חוסר גדול שהאדם בכל פעולותיו
לקינו יתברך כי לו סגדולה והכח והאמת שלה בכל מכל
כל וצמלני עביר רכל :

חבוא שנת הרעב * מכאן למדו רז"ל שאסור לשמש
בשנת רעבון * עוד אמרו שמחויב אדם
הליבור בכל לרותיסן אעפ"י שהוא יושב צדיות לרויך
כאשר הצרות הליבור כאשר האריסו רז"ל בזה :

מטות
ויקרא
ויקרא

פרשת של"ה וישב

לעבד נמכר יוסף להיותו עבד לאבד זכרו לזם הדבר בעלמו
סיבה שנעשה למלך ע"כ תמים חסיה עם ה' פלטיך ובטל רלונו
מפני רלונו :

למה

החראו * ז"ל הוזהר הקדוש ויאמר יעקב לבניו למה
החראו בנין ללא החמון בופייכו אלא כרעבון כגזבר
דליח לון טובעא * אמר ר' חזקי' ודאי רזא הכא דהא בכל זמני
לערא איהו בעלמא לא בעי בר נש לאחזאם בשוקא בגין דל
יתפוש בחובי' ועל דא אמר למס תסראו והא אחר וכו' עכ"ל
ומס שארז"ל והביא רס"י דבריסם למס תראו עלמיכם בפת
ישתא אל ובני עשו כאלו אחס שבעים כו' דברירז"ל הס רמז
זהס דומזיס על כותחיהם של מעלס וחס הסה המקטרגי
בר מיין :

איש

אל אחיו אבל אשמים אנחנו וגו' סתודו על עונס ופרשו אלו
עונס כי לריך לפרט החטא ואף למ"ד דס"ל אין לריך
לפרט החטא מ"מ יוחר מן המובחר הוא לפרט החטא ופרט
דבריהם אשר ראונו לרה נפשו * ונוסף על זה חטא כי ההחנן
לפנינו ולא סטענו כו' וכך ינהוג האדם לפרט חטאיו תמיד בפני
קונו ויבכה ויחנן ויתאבל וזהו לשון אבל אשמים אנחנו
אבל לשון אבילות כי על דא בכינו ומתאבלין אנחנו * ודע כי
הקליפה שהוא הילכ"ר בכלל הוא כמס פרטים מחפשת בכל לך
ופינס בכל אשר ימלא * ע"כ לריך לפרט החטא ולסתחד כו'
לכטל פרטיו ודבר זה הוא כל זמן עמידת עולם וסתח אלפים חוס
עלמא וכו' * וכבר בעוסי"ר החפשת גם באלף הספי והסתמלס
בידו עד סיבא נחית לרקינו חשועת ה' כהרף עין * ועל זה נרמז
בכאן טסה אלפין איס אל אחיו אבל אשמים אנחנו :

ויפתח

האחד את פקו וגו' * והנה הוא צפי אמתחתו
ויאמר איש אל אחיו הוטב כספי וגם סנה באמתחתו
וגו' * ויחרדו איש אל אחיו וגו' מה זאת עשה אלהים לנו *
לא ולמד איך מטלס הקב"ס מדס כנגד מדס * ביעקב נאמר ואת
עורתי גדי העזים הלבישה כנגד זה ויטבלו את הכחונת בדס
להכחיסו * הוא גרס ויחרד ילחק חרדס גדולס כנגד זה חרד ג"כ
חרדס גדולס בשעס שאמר הכר נא וגו' וכן יהודא ריטס אוחו
תמר בעור בגדי העזים וכן ויכר יודא * יודא אמר לאביו הכר נא

הכחונת בנך כנגד זה נענש ויכר יסודא וכן עתה היו מתודי' ויפתח
סאחד את סקו הוא לוי סנפאר יסיד מסמעון בן זוגו כדפרט"י

ויאמרו

אים אל אחיו סנה בעל החלומות וגו' זה סיס
סמעון ולוי עתה סהודה סנה זה הוא בלמסססס
וגו' כלומר ססל סנה בעל החלומות וססבטסס כולס ססודו
על ססבס זלס ססססו וסלסו ללכסס וסלסו זלס סללנו וזסו
סס זלס עסס לנו אלסס כלומר סס גדול כס סעבסרס סעססו עס
ססבס זלס וזסו ססורלס כמס יסורס בללו סססוקס סבולרס'
למסקק לסדס זס מדברי ססר דברי סלס :

מה

נלמר ללדונוסס ולדבר וסס ללסדק סללסס מלל עון
עבדך סס סס ססודו בפיני בסר ודס אף כס ידעו כס
לדקו סס בלעסס ססס וסס יעסס קרוך ססומר סמלל עונות
ומרד בללך מלכס סללסס סקב"ס אוך ימלל פיו בולדווסס ובלסנוני'
כולי ססי וסולי :

ואיתא

בזוהר סקדוס וסירלו סללסס כס סובלו בלס יוסף .
ר' יוסו אמר ווי לן לבני נסל ללל ידעו ולל מססכלין
בלורסל ללורססל ווי לן בלעסל דקב"ס ילסו למחצע לון דלסל
על עובדססן ויקוס גופל ונפס' למסב חוסבנל מכל עובדססן ער
לל יספרסון נפסל מן גופל וסלסו יומל יומל דדל' אסו יומל דספרין
פסססן ומלרססן דדלסל קסססן בלן דלסו זלמלל קססל כחס
בלקססל ללללל לל' וכל סלפסל ססרבלן ללל' ונלמלל סלפרסל
מן גופל וזללל וסלסל ולל ידע ללן ארסל סססך וללן אסר סללן
לס ווי לסלסו יומל יומל דרוגזל ונלסו ססול יומל בל"כ לללל
לל לבד נס ללרלל ילרל' כל יומל וללדכרל' קמל' ססול יומל
דקוס דלללל דלללל דקל עללן ללס ססול ארעל לללרללל
ונלמללל ארעלל מלסס' וסן לעולס ירגו אדס ילר סוב על ילר
סרע וסללל לללרל' אס אזל מלסס יללל וסל ללו יסללל בלורססל
דלס ללל לך מלס ללללל ילר סרע ללל אורססל . אס אזל
סוסב וסל ללו יללל ללס יומל דלולל בלן ללללל לל' : הלל אסל
לללללל דלס דל סול ילר סרע ודל סול מללך סלול' וכס מללך
סלול מללל מלססל יומל דלולל וסל אסו קטול' לבני נסל סו
וללללל דללל סול דלל' ובלן כך אסלל לון לבני נסל דללל בלן
לללללל לון ללל אלל ודלס סל דלללל דלללל ללל בל נס ססול

פרשת שריה מבין

יומא דמותא ודאי סוא צגין דמחבר לבא דבר נש דהא ילא
כרע לא שריא אלס צאחר דאסתכח חדוה לחמרא וגסותא דרוחא
וכד אשכח רוסא חבירא כדון מחפרט עליה ולס שריא צכרי' וצג'
כך צעי לאדכר' לי' יומא דמותא ויחבר גופי' ואיהו אזיל לי' י' ה'
ילר טוב צעי חדוה לאוריותא וילר רע חדוה דחמרא וליאוס
וגסותא דרוחא וצג"כ צעי צר נש לארגזא ליה חדיר סהסוא יוכי
רצא יומא דדינא יומא דמוטבנא דליח ליה לצר נש לאגרא על
אלס עובדוי דכסרן דאיהו עביר צכאי עלמא צגין דיגונו עלי
צכסיא סעמא : קא חזי וייראו סאנשים כי סובאו בית יוסף וס
כלסו סו גצרון כלסו הקיפין וחד עולימא דתיחילון לציהי' דיוג
דחלו' כד ייחי קצ"ה לסחצע לי' לדינא לצר נש על אחת כמה וכמה
צגין כך צעי ליה לצר נש לאודהרא צכאי עלמא לאתתקפיי' בית
צקצ"ה ויסוי צי' רוחלגא דאע"ג דאיהו חטי ויחדר מני' צתיובתא
פלימתא סא סקיף איהו ויסקף ציה צקצ"ה פאלו לא קטא :

פרשת וינש

ולא יכלו אחיו לענות אותם צכ"ר אצא כסן צרללא אומר
אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה יוסף
קטין של צכטי' סי' ולא סי' יכולים לעמוד צהוכחתו סה"ד ולא
יכלו אחיו לענו' אותו כי נצטלו מפניו כשיצא הקצ"ה ויוכיח כל סתל
ואתל לפי מה סהוא סנא' אוכיתך דאערכ' לעיניך על אחת כמה וכמה'
וכוונת סא דריך' מאו' צמוסר זה צפסוק זה וייראו סאנשים כי סובאו
בית יוסף' וז"ל רצי יוסי אסר וי לון לבני נשא דלא ילעי ולא
ססתכלין צאורסוי דאורייתא וי לון צסעמא דקצ"ה ייחי לסחצע
לון דינא על עובדיהון ויקום גופא ונפשא למיסב חוטבנא סכל
עובדיהון כו' ע"ס ססאריך צמאוד צהוכחת מוסר' וסענין יומא
דינא רצא וסחי יתן אל לבו :

וינשה

לכל אחיו ויבך עליהם ראש כמס צריך סאלס
למקול ולסעצ' על מדותיו כי סס מדותיו כי סס ססאלו
נגד יוסף ויוסף צכס ונסק אותם :

ואת

יהודא סלת לפניו לחקן לו בית חלמוד סמסס סלא חורא"
לימוד מוסר מזה כל פעולה סמסס עושם * ראשית
דצר ידאס צפעולה זו להפין ענין לאורך גבוה * כמו מי סנופס
לצנות

לצנות בית
לסיות סגור
נעד לחכס
ויבלב
בלומר סה
סדה מוסר
רעצון סלל
צדרו
רק סר
ויס
טובה ליוס
כאסר
רו"ל כו'
ואי'
צדקתו עו
ואסליט
מיני' צע
ומסחון
למזני
פפסין
עלמא
ועיש
סבל
פע